

Nádherný letní den

Slávek Janoušek

1. Z teplých peřin vstává, vypráví mi dnešní sen, co ji vyděsil,
přes hlavu stáhne ve dveřích košili,
zavlní se jak rákosí, možná ještě přijde na chvíli,
bude nádherný letní den, si povídám,
bude nádherný letní den, si povídám.
2. Z konvice se kouří, dětem naléváme čaj k snídani,
na bílou zeď slunce obkreslí bábovku,
děti ji chytají do dlaní, řehtají se svému úlovku,
někam pojedem dneska ven, si povídám,
někam pojedem dneska ven, si povídám, á ...
- R: To chceme jenom utlumit pocit pádu do vody,
ve věčném hledání, jak žít, ve chvílích pohody,
fotografie příjemných okamžiků
vyvolávám v koutě paměti,
jenže život z těch pohlednic vždycky uletí.
- *: Ještě se nám zatím nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
zatím se nám ještě nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
jen do oken trochu padá stín.
3. Do ulice koukám, dole lidi na sebe řvou jak šílení,
záclony se v tom bezvětří nepohnou,
jen sem doléhá to kvílení, je to ve mně nebo nade mnou,
marně, odkud to přijde dřív, se tě ptám,
marně, odkud to přijde dřív, se tě ptám.
4. Zvenku nebo ze mě, kdopak převrátí náš stůl zrovna nám,
v hlavě cosi táhle vyzvání, kdo jsi ty a kdo já jsem,
že všem uši vatou ucpávám, jen ať v klidu ještě jíme džem,
než nám botama zas duši strach rozdrtí,
než nám botama zas duši strach rozdrtí.
- *: Ještě se nám zatím nestalo nic, ještě se nám zatím nestalo nic,
zatím se nám ještě nestalo nic, a to je hlavní,
zatím se nám ještě nestalo nic,
ještě se nám zatím nestalo nic,
jen do oken trochu nám všem padá stín.